

Aziz ve Muhterem Kardeşlerim!

İdraki ile müşerref olduğumuz mübarek “Kadir Gecesi”ni Cenâb-ı Mevlâ (c.c) bütün İslam âlemine ve insanlık âlemine, barış ve hayra vesile eylesin. Allah (c.c) vatanımızı, memleketimizi, milletimizi ve devletimizi âfetlerden, belâlardan, sıkıntılardan ve deprem gibi felaketlerden muhafaza eylesin. Cenâb-ı Mevlâ (c.c) dünyadaki bütün Müslümanlara yardım eylesin, İslâm’ı ve Müslümanları aziz eylesin.

Aziz kardeşlerim!

Bu gece “Kadir Gecesi”dir. “Kadir” kelimesinin iki anlamı vardır. Birincisi “değer” ve “kıymet” anlamındadır. Yani bu gece çok değerli olduğu için “kadir gecesi” denilmiştir. Bu gecenin değeri bizzat Kur’ân-ı Kerîm’de bize bildirilmiş olup, bu gece için “kadir sûresi” isminde bir sûre de nâzil olmuştur. Cenâb-ı Mevlâ (c.c) Kur’ân-ı Kerîm’de “Kadir sûresi”nde bu gece için bize şöyle bildiriyor:

yani kadir gecesi içinde kadir gecesi bulunmayan bin aydan daha hayırlıdır. Bin ay da seksen üç sene dört ay gibi bir süreye tekabül ediyor. Bu biz insanlar için bir ömür demektir.

“Kadir” kelimesinin bir diğer anlamı ise şudur:

Bu gece “takdir-i ilahi” tecelli ederek bir senelik program belirlenir ve görevli meleklerle tevdi edilir. Meselâ rızık, yağmur, nebâtat, zenginlik, fakirlik...vs. gibi işler Mikail’e (a.s), doğum, ölüm ve ecel.. vs. gibi işler Azrail’e (a.s), deprem, zelzele, fırtına, felaketler.. v. s. gibi işler de Cebrâil’e (a.s) teslim edilir. Yani Cenâb-ı Mevlâ (c.c) bir senelik programı belirleyip, görevli bu meleklerle teslim eder. Ne zaman? İşte bu Kadir Gecesi’nde. Böyle faziletli bir gecenin bizlere verilme sebebi olarak şöyle bir olay nakledilir:

Peygamber Efendimiz (s.a.v), daha önceki peygamberlerin ümmetlerinin ömürlerine kıyasla, kendi ümmetinin ömrünün çok kısa olmasına üzülüyordu:

“Önceki ümmetler iki yüz, üç yüz, dört yüz sene yaşıyordu. Dolayısıyla Allah’a (c.c) daha çok ibadet ediyorlardı. Benim ümmetim ise, en fazla altmış, yetmiş sene yaşıyor. Bu sebeple önceki ümmetlerin yapmış olduğu sâlih amellere ne yapsalar yetişemez ve kıyamet günü, diğer ümmetlere karşı mahcup olurlar” diye korkuyordu. Cenâb-ı Mevlâ (c.c) habibinin bu üzüntüsünü telafi etmek için böyle bir gece verdi ve Resûlullah Efendimiz’e (s.a.v):

- Ey habibim! Üzülme! Senin ümmetine öyle bir gece verdim ki, o gecede yapılan taat ve ibadet bin aydan daha hayırlıdır, buyurunca

Resûlullah Efendimiz (s.a.v) rahatladı.

Bir diğer rivayette şöyle anlatılır:

Henüz İsa'nın (a.s) gönderilmediği ve Yahudiliğin hak din olduğu zamanlarda, İsrailoğullarından bir yiğit, kahraman kişi tam bin ay Allah (c.c) yolunda cihat etmiş, bin ay, yani tam bir ömür boyunca. Bu olayı Peygamber Efendimiz (s.a.v) duyunca;

-Bu insanlar ne kadar çok amel etmiş ve çalışmışlar. Benim ümmetimin hali ne olacak? Benim ümmetimin ömrü bunları yapacak kadar uzun değil, diye üzölmüş.

İşte bir rivayete göre de habibinin bu üzüntüsünü teselli etmek için, Cenâb-ı Mevlâ (c.c) bu geceyi vermiş ve Kadir Sûresi'ni indirmiştir.

- Ey habibim üzölme! Ümmetine öyle bir gece verdim ki, bin aydan daha hayırlıdır, buyurmuştur.

Muhterem kardeşlerim!

İsterseniz, Kadir Sûresi'ni bir okuyalım ve mânâsını biraz açıklamaya çalışalım:

“İnna enzelnehu fi leyletül kadr”

Cenâb-ı Mevlâ (c.c) burada:

“Biz Kur'ân-ı Kerîm'i size Kadir Gecesi'nde indirdik”, buyuruyor.

Yani Kur'ân-ı Kerîm bu gece de inmeye başlamış, yirmiüç senede peyderpey ve yaşanan olaylara cevap olacak şekilde gelmiştir.

Malum îtikadımıza göre yedi kat gök vardır. Kur'ân-ı Kerîm toplu olarak “levhu mahfuz”dan “Beytül İzze” denilen ve bize yakın olan göğe Cebrâil (a.s) vasıtasıyla indirilmiştir. Ve oradan da yirmi üç sene zarfında peyderpey nâzil olmuştur. Yani Kur'ân-ı Kerîm'in ilk nüzulü “Kadir Gece”sinde başlamış ve son nüzulü ise yirmi üç sene sonra tamam olmuştur.

Bu âyette Cenâb-ı Mevlâ (c.c):

“ Ey habibim! Sen Kadir Gecesi'nin değerinin ne olduğunu bilir misin? Diye soruyor ve;

“O gece içinde kadir gecesi bulunmayan bin aydan daha hayırlıdır” diye devam ediyor. Tekrar ediyorum, bu gece yapılan taat ve ibadet, seksen üç sene dört ay yapılan taat ve ibadetten daha hayırlıdır.

Elhâmdulillah! Ne mutlu bizlere, muhterem kardeşlerim, Allah (c.c) bu nimeti bizlere bahşetmiştir. Bu nimet ve fırsat Ümmeti Muhammed'e verilmiştir. Çünkü Allah (c.c), bu ümmeti seviyor. Allah (c.c) habibi Hz. Muhammed Mustafa'yı (s.a.v) çok sevmiş ve O'nun (s.a.v) yüzü

suju hürmetine ümmetini de çok sevmiştir. Cenâb-ı Mevlâ (c.c) Kur'ân-ı Kerîm'de Peygamber Efendimiz'e hitaben:

“Ve kâne fazllahi aleyke aziyma” (Nisa, 113)

“Ey habibim Allah'ın fazlı sana büyüktür”, buyurmuştur.

Dikkat ediniz, buradaki hitap direk Peygamber Efendimiz'e (s.a.v) dir. Buna karşılık bir başka âyet-i kerime'de ise habibinin ümmeti için,

“Ve beşşiril mü'minin bi enne lehü minallahi fazlen kebira...” (Ahzab, 47)

“Ey habibim! Mü'minleri müjdele! De ki, onlar için Allah nezdinde büyük bir fazl var.” buyuruyor.

Muhterem kardeşlerim, bu ne büyük bir nimettir. Allah (c.c) habibine:

“Allah'ın sana büyük bir fazlı var” buyururken “Mü'minleri de müjdele” diye ümmeti Muhammed'i de bu büyük nimete dâhil ediyor. Bu hakikaten büyük bir nimettir.

Elhâmdulillah Muhammedî'yiz ve elhâmdulillah Müslümanız. Allah (c.c) bu Ümmet-i Muhammed'i sevmiş ve kendi katından büyük bir lütuf ihsân etmiştir.

“O gece melekler ve Cebrâil (a.s) Rablerinin izniyle yapılacak her iş için peyderpey inerler. Bir selâm (güvenlik)dir o gece, ta tan ağırana kadar”

Muhterem kardeşlerim!

O gece Cebrâil (a.s) ve melekler yeryüzüne inerler ve takdir-i bari onlara teslim edilir. Melekler gittiği Müslümanlara, cemaatlara “selam olsun” derler, selâm verirler. Allah (c.c) onların selâmını bizlere de nasip eylesin.

Peygamber Efendimiz (s.a.v):

“Kim inanarak ve sevabını Allah'tan umarak Kadir Gecesi'ni ibadetle geçirirse geçmiş günahları af olunur” buyurmuştur.

İşte bu gece böyle büyük ve faziletli bir gecedir. Cenâb-ı Mevlâ (c.c) zaten Ramazan-ı Şerîfin her gecesinde birçok Müslümanı affeder.

Yine Peygamber Efendimiz (s.a.v) bir hadis-i şerifinde:

“Allah (c.c) Ramazan-ı Şerifin her gecesinde, cehenneme müstahak olan bir milyon insanı affeder” buyurmuştur.

Muhterem kardeşlerim, Cenâb-ı Mevlâ (c.c) Ramazan-ı Şerif'in her gecesinde bir milyon insanı, son gecesinde ise, ilk gece ile son gece arasında ne kadar insanı affetmiş ise, bir o kadar daha insanı cehenneminden âzad eder. Bu, Allah'ın (c.c) fazlı, lütfu ve keremidir. Bunu daha önce de söylemişim, yine söylüyorum; Allah'ın fazlı, lütfu, keremi ne kadar çok olursa olsun, rahmeti, mağfireti ne kadar nisan yağmuru gibi yağarsa yağsın, ancak hazırlıklı olan payını alabilir. Hazırlıklı olmayan bu rahmetten pay alamaz. Bizler de hazırlıklı olanlardan olmalıyız. İçkiye müdâvim olan kişiler bu geceden faydalanamaz ve meleklerin “selamını” alamazlar. Anne ve babasına asi olan ve Müslümanlara karşı kin tutanlar da bu geceden faydalanamazlar. Bunu daha önce de söylemiştik, anne-babamıza hep iyilikte bulunup, onlara dua etmeliyiz. Anne ve babanın hakkı kendileri ölünce dahi bitmez, yine onlara dua etmeye devam etmeliyiz. Müslümanlara karşı kalbimizde kin, buğz beslememeliyiz. Bizim düşmanlarımız bellidir. O da “Nefs” ve “Şeytan”dır.

Peygamber Efendimiz'in tam on sene hizmetinde bulunmuş olan Hz. Enes b. Malik (r.a) şöyle anlatıyor:

- Resûlullah'ın (s.a.v) hizmetinde bulunduğum on sene boyunca, Resûlullah (s.a.v) yaptığım hiçbir iş için -neden böyle yaptın?- demedi ve azarlamadı.

Yine Enes b. Malik (r.a) bir başka hadis-i şerifte diyor ki;

- Peygamber Efendimiz (s.a.v) bir gün bana;

- Ey Enes! Ey evladım! Ben sana bir nasihat edeyim. Eğer yapabilirsen, kalbini Müslümanlara geniş tut! Kalbinde Müslümanlara karşı, bir kin, hased, düşmanlık ve hile bulunmasın. Ey evladım! Bu benim ahlâkımdır. Benim ahlâkımı seven beni sevmiş olur. Beni seven de, cennette benim ile beraber olur, buyurdu.

Allah (c.c) hepimize cennette, Resûlullah ile beraber olmayı nasip eylesin. Eğer bizler de cennette Resûlullah (s.a.v) ile beraber olmayı istiyorsak, Resûlullah'ın (s.a.v) ahlâkına sahip olmalıyız. Çünkü din ahlâktan ibarettir.

Muhterem kardeşlerim!

Melekler, bu gecede fevc, fevc inerler ve “selam” verirler. Bazı Allah (c.c) dostları bu geceye vâkıf olurlar. Ancak bu gecede insanın haberi olsa da, olmasa da sevabını alır. Hz. Aişe validemiz bir gün Resûlullah (s.a.v) Efendimiz'e:

- Ya Resûlullah! Şayet kadir gecesine vâkıf olursam ne okuyayım? diye sorunca, Resûlullah (s.a.v) Efendimiz de:

- Ya Aişe! Şu duayı oku!

“Allahümme inneke, afüvvun, tuhibbul afve fafu anni” buyurmuş.

Mânâsı: Allah'ım sen affedicisin ve affetmeyi seversin. Beni de affeyle.

Arapçasını bilmeyenler Türkçe olarak da okuyabilirler. Bu gece kaza namazı borcu olanların, kaza namazı kılması ve gücü yetenlerin de bir “tesbih namazı” kılması çok faydalıdır. Bu tesbih namazı için, Peygamber Efendimiz (s.a.v) amcası Hz. Abbas’a (r.a):

- Ey amcam Abbas! Ben sana bir şey öğreteyim, eğer sen bunu yaparsan, günahların denizlerin suyu kadar da olsa af olunur. Tesbih namazını eğer gücün yeterse, her gün kıl! Eğer her gün kılamazsan haftada bir kere, haftada bir kere kılamazsan ayda bir kere, onu da yapamazsan senede bir kere kıl! buyurmuş.

Hz. Abbas’a (r.a) tesbih namazının nasıl kılınacağını tarif etmiştir. Tesbih namazı dört rek’at olarak kılınır. İmam-ı Azam Ebû Hanife hazretlerinin mezhebine göre şöyle tarif edeyim:

Önce “Niyet ettim Ya Rabbi, dört rek’atlık tesbih namazı kılmaya” diyerek niyet edilir. İftitah tekbirinden sonra sübhaneke duası okunur. Sübhaneke’den sonra on beş defa “sübhanellehi vel hamdulillahi velâ ilâhe illallahü vallahu ekber” tesbihi okunur ve en sonuncu tesbihte “velâ havle velâ kuvvete illâ billahil aliyyül aziym” diye ilave edilir. Sonra euzü besmele, Fatiha ve zammı sure okunur. Zammı sureden sonra bu tesbih on defa tekrarlanır sonuncuda yine “lâ hâvle...” diye ilave edilir. Sonra “Allahu Ekber” diyerek rukuda üç kere “sübhane rabbiyel azim” dedikten sonra on defa “Sübhanellehi vel hamdulillahi...” tesbihi okunur. Hep sonuncularda “la havle...” ilavesi eklenir. Daha sonra “Allahu Ekber” diyerek rukûdan doğrulup, yine on defa “Sübhanellehi vel hamdulillahi...” tesbihi okunur “Allahü ekber” diyerek secdeye varılır. Secdede, her namazımızda okuduğumuz gibi üç defa “sübhane rabbiyel alâ” dedikten sonra tekrar on defa “Sübhanellehi vel hamdulillahi...” tesbihi okunur. “Allahu Ekber” diyerek secdeden doğrulup on defa “Sübhanellehi vel hamdulillahi...” sonra ikinci secde, yine üç kere “sübhane rabbiyel âlâ”yı okuduktan sonra on defa tekrar “Sübhanellehi vel hamdulillahi...” tesbihi okunur daha sonra “Allahu Ekber” diyerek kalkılır. Böylece bir rek’atta yetmiş beş tesbih okumuş oluruz. Diğer üç rek’atta da aynı şekilde okursak toplam üçyüz tesbih ile tesbih namazımızı kılmış oluruz.

Sâdatımız bu tesbih namazına çok önem vermişler. Öyle ki, Ramazan-ı Şerifin her gecesinde bu namazı kılmışlardır. İnsana, ilk başlarken bu namaz ağır gelse de, başladığında çok çabuk bittiğini fark edecektir. Kadir Gecelerinde kaza namazı kılmak, Kur’ân-ı Kerîm okumasını bilenler için- Kur’ân-ı Kerîm okumak, tesbih namazı kılmak çok faydalıdır. Kur’ân-ı Kerîm’i okumasını bilmeyenler bildikleri sureleri, hiç olmazsa bir Fatiha üç İhlâs-ı Şerifi okumalarını tavsiye ediyoruz. Tabii okumuş olduğu sure ve Kur’ân-ı Kerîm’i başta Peygamber Efendimiz’in (s.a.v) ruhuna, âline, ashabına sonra da kendi ölmüş yakınlarının ruhlarına hediye etmeleri uygundur.

Ayrıca, yüz defa:

“Sübhanellehi ve’l hamdulillahi velâ ilâhe illallahü vallahü ekber”

Yüz defa:

“Sübhanellehil aziymi ve bihamdihi esteğfirullah ve etûbu ileyh”

Yüz defa:

“Subhanallahu vebihamdihî subhanallahil aziym”

Yüz defa:

“Allahümme inneke afüvvün tühibbul afve fa’fu anni”

Bunları söyleyemeyenler, Türkçesini yani:

“ Allahım! Sen affedicisin, affetmeyi seversin. Öyleyse beni de affeyle” diye okumak çok faydalıdır.

Peygamber Efendimiz (s.a.v) sahabelere sık sık:

“ Allah’tan af ve afiyeti isteyin!”, buyurmuştur.

Yani;

“Allah’ım! Bana hem bu dünyada, hem de ahirette af ve afiyet nasip eyle!”

diye dua etmemizi tavsiye buyurmuştur.

Bu söylemiş olduğumuz tesbihlere ilaveten yüz defa;

“Rabbenağfirli veli valideyye velilmü’minine vel mü’minât”

“Yâ Rabbi! beni anne ve babamı, Müslüman kadın ve erkekleri bağışla”

Yüz defa:

“La ilahe illallahu vahdehu la şerike leh lehül mülkü velehül hamdü ve hüve alâ külli şeyin kadir”

ve salavat-ı şerife okursak çok iyi olur.

Bilenler Arapça, bilmeyenler ise Türkçe mânâlarını okuyabilirler. Arada fark yoktur. Allah (c.c) katında diller eşittir. O (c.c) bütün dilleri, hayvanların dillerini, kuşların tesbihatını biliyor. İllâ Arapça okunacak diye bir kaide yoktur.

Allah (c.c) bizleri Kadir Gecesi’nin ve böyle gecelerin bereketine nail eylesin. Bizleri ve bütün Müslümanları bundan mahrum eylemesin.

Muhterem kardeşlerim, devamlı ahiret ticaretinin peşinde olmalıyız ve böyle gecelerdeki büyük kârları ve kazançları kaçırmamalıyız. Özellikle emekli olan ve zamanı müsait olan kardeşlerimiz böyle geceleri daha rahat ihyâ edebilirler.

Kalbimizi temiz tutup, bütün Müslümanların hayrını isteyelim. Hiçbir Müslümana karşı kalbimizde kin, buğz, hased ve adâvet beslemeyelim. Bu gece dualar makbul olduğu için hiç kimseye beddua etmeyelim. Onun yerine bol bol kendimize, anne ve babamıza ve bütün Müslümanlara dua edelim.

Muhterem kardeşlerim!

Allah (c.c) Müslümanları bağışlamak için bahane arıyor. Ancak Müslüman olan kişinin de daima kendisini cennete götürecektir amellerin peşinde koşması lazımdır. Resûlullah Efendimiz (s.a.v), Müslümanın hiçbir zaman hayra doymayacağını buyurmuştur. Öyle ki, Müslüman “şunu da yapayım, bunu da yapayım” derken kesinlikle sâlih amel yapmayı terk etmez.

İnsanı cennete götürecektir olan sâlih amel, güzel ahlâk ve hayırlı işlerdir. Peygamber Efendimiz (s.a.v) Bilal-i Habeşî'ye (r.a):

- Ya Bilal! Ben cennete giderken, önümde senin ayak seslerini işittim. Sen ne yapıyorsun ki böyle bir nimete nâil oldun? diye sorunca Bilal-i Habeşî (r.a):

- Yâ Resûlullah! Ben daima abdestli olarak geziyorum, abdest aldığım zaman da iki rek'at namaz kılmayı ihmal etmiyorum, demiştir.

Bakınız, Bilâl-i Habeşî (r.a) gibi bizler de inşaallah hayırlı işlere koşalım ve günahlardan kaçınalım. Allah'ın (c.c) rızası, taat ve ibadet içinde gizlidir. Ancak hangi taat ve hangi ibadetin içinde gizlidir, onu Cenâb-ı Mevlâ (c.c) bilir.

Bazen bir insanın küçük gördüğü bir taat, ibadet onu cennete götürdüğü gibi, bazen de bir insanın küçük gördüğü bir günah da onu cehenneme götürür.

Çünkü Allah'ın (c.c) gazabı günahların içine gizlenmiştir. Ama hangi günahın? Onu da Cenâb-ı Mevlâ (c.c) bilir. Allah (c.c) hepimizi cehennemden muhafaza eylesin. Allah (c.c) kılacağınız namazları yapacağınız duaları dergâh-ı izzetinde kabul eylesin.